Ч. 15 Субота 19 січня (1 лютого) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім педіль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З буджетової комісиї. — Положенє в Сполучених Державах).

В буджетовій комісиї по короткій полеміцї і по спростованях пп. Романчука і Романовича в справі подїлу галицкої ради шкільної забрав слово референт пос. Старжиньский. В часї своєї промови полемізував з пос. Романчуком що до подїлу ради шкільної краєвої. На тім дискусию над роздїлом „Центральний заряд“ замкнено і той роздїл ухвалено. Відтак приступлено до роздїлу „народні школи“, котрого референтом був пос. Скене. П. Герольд обговорював справу чеських і польских шкіл на Шлеску, де в радї шкільній не засїдає нї оден Славянин. Жадає рішучо зміни сего стану і переведеня подїлу тої ради. Вкінци домагає ся признаня права публичности ческій школї ім. Коменского у Відни. — Пос. Козловский жадає отвореня семинаря учительского в Старім-Санчи і в Бялій.— Пос. Старжиньский жадає підвисшеня субвенциї для Тов. природознавцїв ім. Коперніка, на видаванє Kosmos'а, підмоги для Татряньского товариства і підвисшеня субвенций на людові курси при унїверситетах. — Пос. Романчук піднїс брак учительских сил в галицких, особливо руских народних школах. Богато шкіл для того стоїть замкнених. Причиною сего є мала скількість семинарів. Під конець п. Романчук поставив резолюцию з жаданєм підвисшеня субвенциї для Тов. ім. Шевченка. — Пос. Барвіньский жадав реформи семинарів, помноженя посад головних учителїв, отвореня руских паралельок при семинарях учительских в Чернівцях, руских шкіл в Перемишли, Заліщиках і инших містах. — По промові ще кількох бесїдників забрав слово п. Мінїстер др. Гартль і відповідав на ріжні питаня і жаданя висказані в часї дискусиї. Признав між иншими, що в Галичинї дійстно мало семинарів учительских і обіцяв, що правительство подбає, аби ту недостачу усунути. Навязуючи до промов послів Старжиньского, Романчука, Барвіньского заявив, що як доси так і на дальше буде підпирати культурні змаганя польского і руского народу. — По промові п. Мінїстра принято цїлий титул „школи народні“ і засїданє замкнено. Нинї буде комісия радити над титулом „школи висші“.

Політичне положенє в Сполучених Державах так описує американьска „Свобода“:

Сполучені Держави півн. Америки доходять скоро до вершка своєї могучости. На поли промислу і торговлї, як показують річні правительственні справозданя, осягнули они перворядне місце, їх воєнна і торговельна маринарка уступає лише перед анґлійскою (має 15 мілїонів тон поему), а в державній касї було при кінци 1901 року 581,000.000 долярів готового гроша! — Нїодна держава в сьвітї не може похвалити ся такими успіхами і богатствами, нї в однїй з них не проявляє ся таке горячкове житє і добробит. Правда, що супроти безграничної волї, яка ту панує, ще всего того за мало, але най американьский нарід прокине ся лїпше, най вирве правлїнє з рук несовістних полїтикерів, най зрозуміє свою силу і задачу, тодї Спол. Держави станут ся звіздою і взірцем для всїх народів землї. А що американьский нарід дійстно будить ся і прозріває, о тім нема сумнїву. Великі робітничі орґанїзациї, часті і численні полїтичні збори і віча, які послїдними часами відбувають ся по всїм краю, переповнені школи, ріжні гарні проєкти по соймах і в конґресї, се все ворожить много доброго, і зове ся голосом загалу. Ось і тепер шість стейтів: Мічіґан, Колорейдо, Монтана, Ореґон, Айдаго і Новада стараютъ ся, аби конґрес скликав конвенцию конституцийну в квестиї вибору сенаторів союзних. Ходить о се, щоби сенатори були вибирані не через сойми поодиноких стейтів, як доси, але через загальне голосованє. Треба при тим згадати о однім з параґрафів конституциї Спол. Держав, котрий каже, що на жаданє двох третин всїх стейтів, конґрес мусить скликати конвенцию конституцийну, а єї ухвали стають ся правосильними, наколи будуть приняті через три четвертини всїх стейтів. Єсли сей проєкт удасть ся здїйснити, в такім случаю мілїонери, котрі засїдають в сенатї Спол. Держав, будуть змушені посунути ся тай зробити місце правдивим заступникам народа. — З Істмійским каналом ще не можуть упорати ся. Як звісно, конґрес приняв договір, заключений між мінїстром Гейом і льордом Понсефотом, в справі Нікараґваньского каналу, та о много дешевшим був би канал Панамский, який перед кількома роками хотїло перекопати

15) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Як поломінь, котру людска рука задушить, так щез гнїв з очий верховного єрея. Ввічливо, майже з повною любовю споглянув він на княгиню перед собою, поблагословив єї, завів єї до найпресьвятїйшої в сьвятини, велїв єї там обвіяти хмарою кадила, помастити девятьма найсьвятїйшими оліями, і приказав їй вертати назад до королївскої палати.

Сказав їй ще, що она ще не зовсїм спокутувала свою вину, але незадовго довідає ся, якими молитвами і якими побожними дїлами випросить она собі повну чистоту від богів, котрих він спитає о то в найпресьвятїйшій.

Підчас згаданої церемониї не переставали єрейскі хори, уставлені в притворі, сьпівати свої жалібні пісні.

Нарід, стоячий перед сьвятинею, слухав єрейского сьпіву, і переривав єго від часу до часу крикливим зойком, бо вже розійшла ся була межи товпою глуга чутка о тім, що стало ся.

Сонце стало вже клонити ся до заходу, незадовго треба було тим, що навідали ся до міста померших, виходити з некрополї а Бент-Анат все ще не показувала ся народови, котрий нетерпеливо вижидав єї. Одні другим розповідали, що єреї прокляли доньку короля за то, що она принесла лїків білій і красній Уардї, котру многі знали.

Межи тими, що були збігли ся з цікавости, було богато таких, що займали ся бальзамованєм і мешкали в некрополї, богато робітників будівельних і людий низького стану. Ворохобний і упорний дух Єгиптиян відозвав ся і ставав щораз сильнїйший. Люди стали виговорювати на гордість єреїв і ту якусь дурну, негідну постанову. Якийсь пяний вояк, що поплів ся зпову до шинку, з котрого лише що був вийшов, підняв ся обняти провід, і був першим, що вхопив тяжкий камінь і кинув ним у велику браму сьвятинї, оббиту зелїзом. Кількох хлопцїв з криком пішли за єго приміром, та й статочнїйші люди дали ся пірвати голошеню роз'ярених жінок, та стали й собі кидати камінєм та ганьбити.

В Сетї'вім домі не втихали єрейскі сьпіви; але наконець, коли крик товпи ставав щораз голоснїйший, отворила ся єго головна брама, і Амені, в повнім єрейскім строю, виступив в торжественнім походї, а за ним ішло двайцять пастофорів, що несли на плечах зображеня богів і сьвяті знаки, і так всї опинились серед товпи.

Зробило ся тихо.

— Длячого ви перешкаджаєте нашим молитвам? — спитав Амені голосно і з великим спокоєм.

Зробив ся гамір і відозвали ся крики, серед котрих можна було розпізнати лиш часто повторяне імя Бент-Анати.

Амені задержав свій непохитний спокій, а піднявши в гору свою закривлену палицю, відозвав ся:

— Розступіть ся донцї Рамзеса, що шукала і знайшла чистоту у богів, котрі видять так само вину найвисших, як і найнизших між вами. Они нагороджають побожних, але карають грішників. Вклякніть і помолїм ся, щоби они вам простили і поблагословили вас і ваші дїти.

Амені казав одному пастофорови подати собі сьвяте сіструм [1]) і піднїс єго високо в гору. Єреї поза ним засьпівали торжественно

[1]) Єгиптияни уживали при богослуженю металевого тарахкальця званого „сіструм“, котрого многі примірники задержались аж до наших часів і зберігають ся тепер в музеях. Грецкий писатель Плютарх описує єго зовсїм вірно так: „Тарахкальце есть в горі кругло загнене і має чотири штабки, що трясуть ся.... Там, де тарахкальце в горі загнене, есть прикріплене з'ображене кітки з людскою головою, під чотирома штабками, що трясуть ся, есть з одного боку лице богинї Ізіси, з другого лице богинї Нефтіс“. — На бронзовім тарахкальци, що зберігає ся в берлиньскім музею, есть в горі кітка; на инших знаходить ся звичайно лице Гаттори. В найсьвятїйшім місци сьвятинї сеї богинї в Дендері знаходить ся образ сьвятого сіструм на визначнім місци.

французке товариство, але збанкрутовало при тій роботі. Оно тепер хоче продати той недоспілий канал Спол. Державам за 40 міліонів долярів.

Новинки.

Львів дня 31-го січня 1902.

— **З львівскої архиепархії.** На конкурс розписані: Козівка бережаньского деканату з речинцем до 5 лютого, а Кутище залозецкого дек. і Білоголови зборівского дек. з речинцем до 21 лютого. — Презенту на Ходовичі дістав о. Иосиф Бандура із Слобідки. — Титул совітника митроп. консисториї одержав о. Алекс. Левицкий з Олеська. — Архиерейскі грамоти з правом уживаня експозиторий крилошаньских одержали оо.: Волод. Коповалець з Малехова, Ник. Конач з Білого Каменя і Лев Тарнавский з Підлися. — Конкурсовий іспит зложили оо.: Артемій Авдикович, Волод. Андрухів, Мих. Абрагамовский, Вільг. Белкот, Волод. Винярский, Алекс. Григорович, Мирон Гуглевич, Лука Демчук, Ів. Зазуляк, Ізид. Зельский, Макс. Кинаш, П. Кордуба, Вас. Купнір, Лев. Левицкий, Вол. Лешнівский, Йос. Мартинець, Викт. Несторович, А. Одіжиньский, Григ. Паньчишин, Ник. Рицар, Каз. Савицкий, Евст. Скоморовский, Волод. Гургула, Мик. Яцкевич, Ю. Гаврисевич і Яр. Янкевич. — Літургійні стипендиї з фондациї бл. п. Григ. Шашкевича одержали оо.: Вол. Чайковский сотр. в Колтові, Стеф. Івасик сотр. в Острові, Пет. Литиньский парох в Телячім, Ів. Щуровский парох в Струтині вижнім і Вол. Проскурницкий парох в Зарудцях.

— **Загальні збори наукового товариства ім. Шевченка** відбудуть ся дня 2-го н. ст. лютого 1902 о год. 3 по полудни в комнатах товариства (при ул. Чарнецкого ч. 26). На порядку дневнім: 1. Відкрите зборів і відчитане протоколу з попередніх. 2. Справоздане з діяльности виділу і секций. 3. Справоздане касове. 4. Внесене контрольної комисиї. 5. Вибір голови, членів і заступників Виділу та контрольної комисиї. 6. Внесеня членів і інтерпеляциї. Заграничні члени можуть голосувати через заступників, давши їм письменне поручене і повідомивши завчасу про се виділ товариства; кождий член може заступити одного неприсутного. На зборах можуть голосувати тілько ті члени, що заплатили вкладку за рік 1901.

— **Вісти з американьскої Руси.** Американьска „Свобода“ пише: Зачуваемо, що деякі канадийскі Русини невдоволені з свого теперішного положеня, задумують перенести ся до Арґентини в полудневій Америці. Чи зискають що на тім? — не думаемо. Коли вже хто хоче йти з Канади, то вже лїпше йти на купчі або урядові ферми до Спол. Держав, де підсоне відповіднїйше для наших людий. — П. Ф. Кохан, Русин, що служив у войску на Филипинах, дістав службу писаря при уряді асентерунковім в Філядельфії, Па., а п. Ів. Данильчак зістав учителем руского і англійского язика в дистрикті Дофинї, в Канаді.

— **Огонь.** Дня 14-го січня о 3-ій год. рано вибух огонь в хаті Юрка Гуменюка в Зарічу, повіта надвірняньского і знищив єї разом зі стоячою під тим самим дахом хатою Стефана Климюка. Слїдство показало, що огонь вибух в наслїдок неосторожности Гафії Гуменюкової, жінки Юрка, котра з відкритим сьвітлом увійшла до комори і пустила сьвічку на землю, від котрої займила ся зложена в коморі пряжа і инші легко запальні предмети, так, що о гашеню не було й бесїди. Загальна шкода, якої наробив огонь, виносить около 530 корон і не була обезпечена. Виновницю потягнено до одвічальности за неосторожне обходжене ся з огнем.

— **Несподїванка.** До Kur. Lwow. доносять з Букачовець: Дня 19-го устроїв був аптикар п. Вальнер в Букачівцях вечерок з танцями на дохід місцевої сторожи огневої. По півночи, коли всї пішли були в танець і бавили ся найвеселїйше, настав нараз так сильний вибух пороху до стріляня, що аж все сьвітло погасло, а гості серед темноти і студени на дворі почали розбігати ся домів. Вибух настав з того, що п. Вальнер хотів зробити своїм гостем несподїванку штучними огнями власного виробу, котрі поскладав за вікном. Тимчасом гості зробили єму несподїванку, бо не знаючи нічого о єго несподїванці, складали горіючі папіроси на вікно, під котрим порох займив ся. На щастє від сеї катастрофи нїхто не згинув, але не обійшло ся без більшого або меншого ушкодженя.

— **Директор банку перед судом.** Перед карним трибуналом в Бережанах розпочала ся розправа против Ґросмана, б. директора Задаткового товариства в Перемишлянах. Акт обжалованя закидає єму спроневірене 38.000 К на шкоду о. Сінґалевича і Гребля. З зізнань сьвідків, яких покликано 150, показує ся, що Ґросман видавав гроші на нічні гулятики. Дефравдациї тревали вже від давна, але каси нїхто не шконтрував, то не викрили ся. Ґросман був необмеженим паном Товариства, хто стратив у него ласку, не мав пощо подавати ся о позичку. Конець сїй господарці зробили дописи до львівских часописий. Ненадійно появив ся в Перемишлянах союзний люстратор п. Домаґальский і викрив дефравдацию. — Розправа потреває кілька днів.

— **Духи з тамтого сьвіта.** Стара істория, але вічно нова: чи у нас чи деинде темні і забобонні люди дадуть ся легко затуманити і використати, а буває часто, що і самі того хотять, аж таки просять ся, щоби їх хтось туманїв. Так було й в селї Моравка коло Фрідека на австрийскім Шлеску. Вже від довшого часу в цїлій охрестности Фрідека ходила чутка, що тут то там появляють ся духи з тамтого сьвіта, але нїхто не мав відваги переконати ся о тім, хто то так зручно туманить людий. Одні вірили в духів і бояли ся їх та не хотїли нічого говорити, другі мали в тім свій інтерес і також мовчали. Духи показували ся щораз то в иншім місци, а за ними ходила товпа людий переважно робітників, і очевидно платила за то, щоби побачити духа та почути єго мову. Так стало ся і в Моравці. Якась жінка пустила між людьми чутку, що викличе духа помершого перед кількома роками загально любленого сьвященика о. Тврдого і попросить єго, щоби він виголосив проповідь. В назначений ночи зійшло ся у неї яких 300 людий. О 10 год. вечером загасили в хаті сьвітло, а жінка що лежала на постели, дістала нараз корчів і на постели стало кидати нею. В слїд за тим роздав ся якийсь сильний стукіт і наконець показав ся в сьвітячім фелонї дух сьвященика з тамтого сьвіта але без голови. Як-раз зачав був дух сьвященика говорити проповідь, — цікаво, як він говорив, коли не мав голови, — аж ось впала жандармерия,

---

похвальну пісню, а товпа вклякла на коліна, і не рушалась, аж затих сьпів, і верховний єрей відозвав ся знову: Небесні благословлять вас через мене, раба свого. Розходіть ся звідси і зробіть місце донції Рамзеса.

По сих словах вернув він назад до сьвятині а сторожа нічна без опору очистила улицю, обведену сфінксами, котрою ішло ся до Ніля.

Коли Бент-Анат сіла до воза, сказав Амені до неї: Ти королївска дитина. Двір твого батька спочиває на плечах народу. Ослаби старі постанови, що держать єго в смирности, а товпа рушить ся як отсї безумні.

Амені відійшов. Бент-Анат поправила собі поволи поводи в своїй руці. При тім дивила ся поетови в очи, котрий оперши сь об стовп брами стояв мов би який перемінений і в ню вдивив ся. Она пустила бич на землю, щоби він єго підняв і подав їй; але він того не видів. Один з біґунів прискочив підоймив єго і подав княгини, котрої коні скочивши заіржали і скочили з місця.

Пентаур стояв мов заклятий під стовпом, аж гуркіт воза, що котив ся по камінних плитах улиці межи сфінксами, притих поволи і відблеск заходячого сонця закрасив делїкатною рожевою краскою всхідні гори.

Звук металевої плити, в котру задзвонено, поніс ся далеко довкола і пробудив поета з єго розкішної задуми. Він притиснув ліву руку до серця а правою зловив ся за чоло, мов би хотів позбирати до купи єї гадки, що ходили блудом.

Тамтам [2]) взивав єго до єго обовязку, до викладів о красномовности, які він мав о сїй порі виголошувати молодшим єреям.

Мовчки, як звичайно пустив ся він на отверте подвірє, де на него ждали ученики, але замість по дорозї, як бувало, роздумувати над предметом, про котрий мав говорити, дух і серце єго займали ся тими подіями, які пережив в послїдних хвилях.

Якийсь одушевляючий образ опанував єго уяву, а то був образ найкрасшої женщини, котра яснїючи в королївскій висоті і дрожача з гордости припала до землї ізза него.

Єму здавало ся, мов би єї надало цїлій єго души і цїлому тїлу якоїсь нової княжої вартости, мов би він віддихав якимсь лекшим воздухом і мов би єго несло на крилах.

В такім настрою станув він перед слухачами.

Коли побачив перед собою всї ті знакомі лиця, пригадав собі на то, що було єго задачею. Єго улюблений ученик, молодий Анана, подав єму книгу, до котрої він обіцяв був перед двайцять чотирома годинами навязати свою дальшу науку.

Пентаур опер ся об стїну подвіря, отворив звинений папірус, подивив ся на письмо, яким він був вкритий і почув, що він не годен читати.

На силу зібрав свої гадки до купи, подивив ся в гору і старав ся пригадати собі, на чім вчера станув, щоби від того нинї зачати; але єму здавало ся, мов би межи вчерашним а нинїшним днем лежало широчезне море, котрого филї так гудять, що заглушують єго память і єго силу мисленя.

Єго ученики, що посїдали були напроти него на маті загнувши ноги під себе, дивились здивовані на свого скорого до розмови учителя, котрий тепер мовчав і споглядали один на другого мов би питали ся, що се значить ся.

Якийсь молодий єрей шепнув до свого сусїда: Він молить ся — а Анана споглядав з тихою обавою на сильні руки свого учителя, котрі так кріпко стиснули записаний звиток, що делїкатний материял, з якого він був зроблений, готов був покришити ся.

Наконець спустив Пентаур очи в долину. Знайшов свій темат. Підчас коли споглядав в гору, впало єму в очи імя короля і приданий до него титул „добрий бог“, що були виписані на противній стороні. Навязуючи до сих слів, поставив він своїм слухачам питане: „Як пізнаємо доброту бога?“

Завзивав одного єрея по другім говорити на той темат, мов би мав перед собою свою будучу громаду.

Отже встало кількох учеників і говорили з більшою або меншою правдою і одушевленєм. Наконець прийшла черга на Анану, котрий красномовними словами величав повну призначеня красу одушевлених і неодушевлених тварий, в котрих проявляє ся доброта богів Амона [3]), Ра [4]) і Пта [5]) як так ж і инших богів.

Пентаур слухав молодця з заложеними руками і споглядав при тім на него, мов би єго питав ся або потакував єму головою похваляючи єго. Коли той скінчив, навязав він до єго бесїди і почав сам говорити.

[2]) Тамтам — металева плита, в котру дзвонено.

[3]) Амон т. є. „укритий“, був божком Теб, котрого потім, коли під єго покровом прогнано з Єгипту пастирске племя Гіксосів, надїлено такими самими свойствами як і божка Ра з Гелїополїса, а наконець за панованя роду Рамзеса зроблено божка, котрий своїм духом наповняє весь сьвіт. Єго називано „добродїйним“, „красним“, „котрому нема рівного“, „котрий поборює все зло“ і котрий єсть „сам з себе“.

[4]) Ра — первістно бог сонця, а пізнїйше бог цїлого сьвіта.

[5]) Пта (у Греків божок Гефайстос) найстарший межи богами, котрий сотворив первотворива, з котрих опісля зробив ся весь сьвіт. Він мав до помочи сїм будівничих або сїм Хнему. Єго називано „паном правди“ і „сотворителем яйця“: він розбив то яйце і з него вийшло сонце і місяць. Він надавав помершим на тамтім сьвітї силу, щоби они могли воскреснути.

і не дала єму договорити. Дух серед темноти щез щасливо, загубивши фелон, а жандармерия арештувала лиш проворну жінку, котра за свою штуку викликуваня духів зібрала була значну суму. Замітна річ, що тота жінка назначувала пору на викликуванє духів, майже завсігди того дня, коли у робітників був день виплати.

— **Померли:** О. Петро Лобода, містодекан скильский, парох Глубічка, д. 15 с. м. в 59-ім році житя, а 30-ім сьвященьства; — Яков Козак, б. урядник суду в Угнові, дня 25 січня, в 72-ім році житя; — Євген Шуст, син пароха в Самолусках, ученик І-ої кл. ґімназияльної, в 17-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 31 січня. Нині надіють ся дійти до порозуміня в справі розділу буджету просьвіти „школи середні“. Центрум і Італїянці готові голосувати за резолюцию Німців, жадаючою утвореня німецкої і словіньскої ґімназиї в Марбурзї в заміну за постепенне знесенє утраквістичної ґімназиї в Целю.

Теплиці 31 січня. При вчерашнім доповнюючім виборі до сойму ческого з громад сільских з тутешного округа на місце Вольфа, що був зложив свій мандат, віддано 4698 голосів; з тих Вольф одержав 2846 голосів і став вибраний послом на ново.

Берлин 31 січня. Доносять сюди з Петербурга, що правительство заборонило раз на все видавати часопись „Россія“, а редактора часописи Амфітеатрова вислало адмінїстративним порядком на 5 літ на Сибір. Причиною того була статя, в котрій Амфітеатров висьміяв царску родину.

Льондон 31 січня. Після оголошеної листи страт в битві під Абрагамскраль, погиб там полковник Дімолен і 8 вояків, а 7 було ранених.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Гр. Ґ. в Л.: В доповненю до попередної звістки подаємо Вам до відомости, що хемічними розбірками займає ся також міский хемік п. М. Вонсович. — **Зах. Г. в Г.:** Стемпель 1 К. — **Шахи:** Книжок до науки гри в шахи єсть множество на всіляких мовах. Дуже добрий а не дорогий підручник до науки тої гри можемо поручити Вам: Lehrbuch des Schachspieles von Jean Dufresne в Рекляма бібліотеці ч. 1411—1415, ціна 1 К. 20 сот. Руской такої книжки нема; суть польскі переклади з німецкого, але авторів не можемо собі пригадати. Віднесіть ся до котрої небудь книгарні у Львові а пришле Вам, н. пр. до книгарні Г. Альтенберґа. Скоро умієте по німецки на стілько, що зможете зрозуміти, то ми би Вам дуже радили повисшу. — **Йосиф з Тенетник:** Се дуже красно, що Ви хочете мати такого „професора“, котрий би в шафі стояв і учив Вас господарити. Таких „професорів“ єсть множество, але не знаємо якого би Вам підобрати. Найліпші підручники до науки господарства суть німецкі, бо і знаменито уложені і мають богато всіляких ілюстраций і — що найважнійше — не дорогі. Як би Ви знали добре німецку мову, то ми би радили Вам дуже, як і кождому, хто хотів би учити ся господарства, купити собі дві книжки, котрі дуже добре доповняють ся і як-раз надають ся для поменших господарів: Schlipf's Handbuch der Landwirtschaft 415 ілюстраций і 17 кольорових таблиць, ціна 7 К. 80 сот. і Möhrlin, das Jahr des Landwirtes 122 ілюстраций, ціна 4 К. 80 сот. Можете виписати собі з книгарні: Wilhelm Frick, Hofbuchhandlung Wien I. Graben 27. До 8 днів будете мати двох знаменитих професорів в шафі. Як би они Вам не надавали ся, то купіть собі „Rolnik wzorowy“ napisał dr. Kazimierz Miczyński, ціна 1 К. 20 сот. Також добра книжочка; можете єї виписати собі з книгарні Ґубриновича і Шмідта у Львові. Наконець знайдете богато добрих специяльних підручників у виданях „Просьвіти“ як н. пр.: О лїченю домашних зьвірят, В. Федоровича; про управу ячменю і вівса, М. Барти; Лен і коноплї; Про хованє свиний, Ант. Глодзїньского; Сад при хатї, і т. п. Впрочім богато материялу знайдете в попередних річниках „Народ. Часописи“; може зможете їх де роздобути. — **Авд. Сень:** Адреси тої ґазети у Відни не знаємо а навіть не знаємо, чи така там виходить. Друга виходить в Кракові. Можете єї виписати собі через книгарню в Тернополи, але она по нашій думцї Вам не придатна, хиба що хочете дивити ся на образки. — 2) Проф. Ант. Ґлюзїньский ул. Красицких ч. 3, ординує від 3 до 4 год. по пол. На клїніцї лїчать безплатно, але все-таки треба мати пару риньских, щоби можна побути у Львові, заким би можна все розвідати що потреба. Кілько треба мати — сего ми вже не можемо означити. На клїніцї треба явити ся около 10 години перед полуднем.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Як послушні соколи до свого усмирителя, так насувались єму гадки одна по другій, а божа пристрасть, що пробудила ся в єго груди осьвітила і наповнила жаром єго одушевлену бесіду, котра щораз свобіднійше і сильнійше здоймала ся ніби летом крил в гору. То розпливаючись в троганю, то веселячись з превеликої радости славословив він величавість природи, а слова плили з єго уст чистою, ясною мов дияманти струєю, коли він став величати вічний порядок річий і непонятну мудрість та печаль, вість сотворителя сьвіта, того одного, що єсть одинокий і великий та котрому нема рівного.

— Так незрівнаною — кінчив він — єсть вітчина, яку нам Бог призначив! Все, що він той одинокий, сотворив, єсть проникнуте єго власним єством і дає доказ єго доброти. Хто уміє єго знайти, той видить єго всюди, той єсть кождої хвилї участником єго величавости. Тож шукайте єго, а скоро єго знайдете, то впадайте на колїна і величайте єго. Але величайте єго не лиш з вдячности за величавість того, що він сотворив, але також і за то, що нам дав здібність радувати ся єго ділами. Вийдіть на вершки гір і подивіть ся по широкім краю, впадайте на колїна, коли вечірне зарево сьвітить ся мов рубіни, а ранна зоря мов рожа; вийдіть в ночи на двір і подивіть ся на зьвізди, як они на срібних лодках вічними, без найменшої хиби і незміримими та безконечними кругами сунуть ся по синім небі; станьте коло колиски дитини та побіч пупінка цьвіту і дивіть ся, як понад тамту нахиляє ся матір, а як на сей спадає чистенька, ранна роса. Але хочете може знати, де найповнійше вливає ся струя божої ласки, де ласка сотворителя складає найщедрійші дари і де красують ся єго найсьвятїші престоли? То у вашім власнім серци, скоро оно чисте і повне любови. В такім серци відбиває ся природа, мов в тих чародійних зеркалах, на котрих площи краса в троє красшою показує ся. Тут сягає око далеко поза ріку і урожайний край, та гори і видить цїлу землю; тут сьвітить ранне і вечірне зарево не як рожа і рубіни, але як лице богині краси; тут сунуть ся зьвізди не мовчки, але з могучим звуком безконечно чистих гармоній неба; тут усьміхає ся дитинка як молодий божок, а пупінок розцвитає ся на чудову цьвітку; тут наконець розширяє ся вдячність і поглубляє ся побожність, і ми припадаємо до одного бога, котрий — як же маю представити єго величавість — котрий єсть одиноким Богом, до котрого сьвітла девятка великих божків молить ся як пужденні жебраки, бо потребує єго помочи!

Тамтам, що дав знати конець години, перебив єму.

Пентаур замовк і відотхнув глубоко, а з єго учеників через довгу хвилю не рушив ся анї один.

Наконець поклав поет папірусовий звиток на бік, обтер собі піт з розпаленого чола і пустив ся поволи до дверий в подвірю, котрими виходило ся до сьвятого гаю коло сьвятинї. Вже станув був на порозі, коли почув, що хтось поклав руку на єго плече.

Він оглянув ся.

Поза ним стояв Амені і відозвав ся холодно:

— Ти розрадував своїх слухачів, мій друже. Шкода лиш, що тобі бракувало гарфи.

Слова Амені'го так вразили зворушену душу поета, як той лїд, що кладуть лежачому в горячці на груди.

Він знав той тон в голосї свого учителя, бо так бувало картав він злих учеників і провинивших ся єреїв; але до него самого він так ще нікели не відзивав ся.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).